

Сонет – Владимир Бабошин

ЈЕСЕЊИНУ

Можда не удем као ти да китим риме,
Али пишем само шта осећа душа
Док у мени јасно звони твоје име,
Твој стих је говор што ми биће слуша.

Рођен си далеко од Србије нам миле,
Али те поштује српски песник сваки,
У њима си, немоћне су смрти силе –
Још си у свакој, дугу што твори ждраки.

Некад, на заласку сунца само сунце зађе,
Тад твоје име чујем у певу птичијем,
Твој стих се увек међу људима нађе,
С љубављу еон те чува у срцу свачијем.

Заувек, у сваком стиху, лик твој живи –
Ти си руски светионик неуништиви.

С руског препевао Анђелко Заблаћански

Владимир Бабошин